

A legkreatívabb iskolai rendezvény

Pályázó iskola neve:

**Pázmány Péter Gimnázium,
Érsekújvár, Benkő Tímea**

Minden tanév végén komoly kihívást jelent a tantestület számára olyan rendezvényt szervezni egy nappal a bizonyítványosztás előtt, amely megmozgatja az iskola diákjait, szívesen bekapcsolódik mindenki, és nem „lógják el” ezt a napot. Olyan foglalkozásokat kell kitalálnunk, amelyek újszerűek, élményszerűek, változatosak. Előfordult már, hogy a diáktanács teljesen tehermentesítette a tanári kart, ők maguk hívtak előadókat, kézműveseket – saját szájuk íze szerint. Ha nincs ötletük, bevetik magukat a tanárok. Még egyszer, utoljára, így a végső kicsengetés előtt a vakációra.

2015. június 29-én tartottuk a Juniálist, melynek a következő volt a programja:

Először is minden osztály kötelezően gulyást főzött. A diákok maguk hozták az alapanyagokat és a kondért, az iskola csak a tüzfát, tányérokat és evőeszközt biztosította. Minden osztály a saját, titkos receptjét készítette, felnőttek segítségével – hiszen az életre nevelünk. Egy háromtagú független zsűri – esetünkben a pedellus, titkárnő és egy vendég pedagógus a helyi alapiskolából – választotta ki a győztest. Ők kapták az iskola vándorkupáját – talán a csípős ételre utal, hogy ezt a diákok maguk között csak a tűz serlegeként emlegetik. Természetesen készül tanári gulyás is, hogy az év végére elcsüggedt tanári gárda se haljon éhen.

Amíg készült a gulyás, amit osztályonként három alkalmi mesterzakács felügyelt, a többiek lan par-

tin vettek részt a számítástechnikai szaktanteremben. Ezzel egyidejűleg vendégül láttuk iskolánk öregdiákjait is, akik évente kétszer látogatnak el hozzánk – a novemberi diáknapon és ilyenkor, a tanév végén. Ők kötetlenül beszélgetnek, felidéznek a múltat, nosztalgizálnak. Az egyik legidősebb – Kovács Ferenc – már könyvből is kiadta alma materünkhöz kapcsolódó élményeit *Diákok a viharban* címmel.

A lányok a számítástechnikai játékok helyett inkább a kézművességet választották, Stancz Aliz vezetésével mozaikokat készítettek. Mindenki hozott otthonról különböző színű, méretű és mintájú csempéket, ezeket összetörtük, majd megalkottuk a gimnázium logóját, valamint egy absztrakt képet. Az utóbbinak már csak négy láb kell – ezt a pedellus Sanyi bácsi játszva megoldja –, és kész az egyedi asztalunk.

Meghívtuk a helyi alapiskola nyolcadikosait is, ők a Káosz-játékba kapcsolódtak be. Öttagú csapatokat alkottak a gimnazisták és alapsulisok közösen. Minden csapat választott egy fantázianévet, pl. idén volt A-team, Random paprika, Imigránsok... Előzőleg a földszinti és emeleti folyosón a tanárok 100 darab öntapadós cédulát rejtettek el. Ezek egyik oldalán egy szám volt, a másikon egy kulcsszó. A csapatok 2 dobókockával gurítottak egy számot, majd ezt lázasan keresték – virágcserepen, faliújságon, szobron, karzaton, falon, fűtőtesten, stb. jól elrejtve. Visszatértek a kulcsszóval, kaptak egy kvízkérdést. Pl. Hány állatot vitt magával Mózes a bárkájába? (egyet sem, mert a bárkát Noé építette.) A tudomány mai állása szerint van élet a Tejút-rendszerben?

(igen, a Földön). Mit jelent a szépia? (tintahal), stb. Bármilyen műveltségi kérdést fel lehet tenni. Ha helyesen válaszolnak, a dobott összeget mindig hozzáadjuk az előzőhöz, ha nem, természetesen lassabban haladnak. Amelyik csapat elsőnek elért százig, az győzött. Ez kb. egy teljes óra hosszig tartott. A játék során tilos a cetlit letépni, mobil vagy más segédeszköz használni. Erre a folyosókon a tanárok ügyeltek. Hatalmas volt a rohangálás fel-le a lépcsőn, miközben kutattak, az agysejtjeiket is megmozgatták – és hát teljes volt a zűrzavar, a káosz. Innen is kapta a játék a nevét. 15 csapat volt versenyben, az első három díjaztuk.

Egész nap szólt a zene, szállt a füst, nagyokat neveltünk, felhőtlenül szórakoztunk. Délben minden osztály jóízűen elfogyasztotta, amit főzött. Megállapítjuk az örök igazságot, hogy a legjobb szakács az éhség, mert nem igen szoktak hagyni a gyerekek maradékot.

Egyetlen negatívuma volt a napnak: amint a diákok jóllaktak, szétszéledtek, lasszóval kellett fogni azokat, akik végül eltakarítottak.

A juniálisra mindig visszajárnak a volt diákok is, most is megjelentek szép számban az idejére érettségizők, sőt a káosz-játékban az ő csapatuk lett a második. Ez is mutatja, hogy szép emlékeik fűződnek ehhez a rendezvényhez, szívesen eljöttek felidézni gimis éveiket.

Igyekszünk kreatívak lenni, mindig egy kicsit mással lepni meg őket, csak a gulyásfőzés állandó program már évek óta. A közösségépítés szempontjából elengedhetetlenek az ilyen napok.